

ת"פ 38654/02/13 - מדינת ישראל נגד מאגד שלוף

בית משפט השלום בכפר סבא

5 ממרץ 2014

ת"פ 38654-02-13 מדינת ישראל נ' שלוף

מדינת ישראל
בפני:

כב' השופט מיכאל קרשן
הנאשם:

מאגד שלוף
בגדר

הנאשם

nocachim:
ב"כ המאשימה עו"ד קובי לן
הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד גיא אבן

גור דין

1. הנאשם, יליד 1986, הורשע על פי הودאותו בעבודות כתוב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון חלקי לעניין העונש, בביצוע עבירות של החזק ת שם שלא לצריכה עצמית בלבד, לפי סעיף 7 לפקודת הסמים המטוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן - "הפקודה") וניסיון עסקה אחרת בשם לפי סעיף 13 + 19 לפקודה.

לפי עבדות כתוב האישום המתוקן, ביום 14.2.13 בשעה 20:00 או בסמוך לכך, בביתו שבשגב שלום, הסתר הנאשם בתוך גרב 12 פלטות מחולקות של סם מסוכן מסווג חשיש במשקל 1.1574 ק"ג, אותם הניח בתא המטען ברכבו (להלן - "הרכב"). בהגיעו אל מיחסום חזקה שומרון שבכביש 5 בסמוך לכפר קאסם, נעצר הנאשם במחסום כהסמים ברכבו. באותו נסיבות החזק הנאשם ברכבழמן בסך של 21,300 ל"ח באמצעות התכוון לרכוש סמים מאחר שהזוהותו אינה ידועה למאשימה, ועימיו הגיע להיפגש במועד מאוחר יותר בכפר קאסם.

2. במסגרת הסדר הטיעון בין הצדדים הוסכם כי בעניינו של הנאשם יערך תסקיר מבנן. המאשימה הודיעה כי עמדתה למסר בפועל, והוא תגביל עצמה בטיעונה לעונש ראי של 18 חודשים מסר בפועל. הענישה הנלוות, של מסר על-תנאי, פסילה על-תנאי וחילוט המזומן בסך 21,300 ל"ח, הייתה מוסכמת על הצדדים. המאשימה הצהירה כי לא תעתר לכנס, אך בסוף ההליך תבקש להכריז על הנאשם כסוחר סמים לצורך חילוט הרכב והטלפון הסלולרי. סוכם כי ההגנה תטען באורח חופשי בעניין אחרון זה.

3. לנאשם אין הרשות קודמות.

4. בעניינו של הנאשם התקבלו שני תסקרים. הנאשם הוא יליד עזה, אשר משפחתו עברה להתיגורר בישראל. הנאשם השלים 10 שנים ליום בלבד. הנאשם נשוי ואב לשני תינוקות. בתקופה שקדמה לביצוע העבירות היה

מצבו הכלכלי וכי רע והוא התקשה לקיים את עצמו. הנאשם הוא שפנה לחברו וביקש להוביל את הסמים בתמורה לתשלום כספי. בתקופת הדחיה הנאשם החל להכיר בקשי שבותה הגות ויחל להבין כי הוא זקוק לטיפול. הנאשם שולב לאחרונה במסגרת טיפולית והוא בתחלת הדרך לטיפול. על רקע האמור, וכן מחובותה של משפחת הנאשם לשיע לנאים, המליץ שירות המבחן על עונשה שתאפשר את המשך ההליך השיקומי (צ'ו מבחן), לצד עונשה מוחשית בדמות עבודות שירות.

5. ב"כ המאשימה טען כי נוכחות חומרת בנוגע@s סמים משלוח את הנאשם מאחוריו סורג ובריח. נציג המדינה עתר להכריז על הנאשם סוחר סמים ולחילט את הרכב ואת הפלאפון שנטפס מידיו. עוד עתר נציג המאשימה לפסול את רישיונו של הנאשם (גם שריכיב זה לא כלל במסגרת הצגת ההסדר).

הוגשה פסיקה לעונש.

6. ב"כ הנאשם טען כי יש להקל עם הנאשם, אשר שיטף פעולה בחקירות המשטרה (אם כי לא מסר את זהות שותפו) והודה בבית המשפט. הסנגור הצבע על כך שה הנאשם שחה במעטך תקופה של חודש ימים, לאחר מכן הושם ב"מעצר בית", ובמהמשך ניתן לו לצאת לעבודה בפיקוח. לדעת ההגנה, התסקרים הם חיוביים, ויש לתת משקל להמלצת שירות המבחן.

ב"כ הנאשם אבחן את ההחלטה שהגישה המאשימה, והצביע על כך ש מרבית ההחלטה שהוגשה בנסיבות שעובר פלילי עשיר בצדוקיהם.

ב"כ הנאשם טען כי אין מקום להכריז על הנאשם סוחר סמים, שכן לא הוכח שה הנאשם הפיק רווח או אמר היה להפיק רווח מעסקת סמים.

ב"כ הנאשם ביקש להסתפק בפסילה על-תנאי.

7. הנאשם בדבריו האחרון לעונש הביע חרטה ואמר שהוא סבור שעד עכשו כבר שילם מחיר יקר בגין מעשיו.

דין

8. אין צורך להזכיר מיללים על חומרת בנוגע@s סמים, ועל הצורך להוכיח בעונשם של כל אלה המערבים עצם במסחר בסמים מסוכנים, דוגמת הנאשם לפני. אף אין מקום להקל בראש בסרך שבמקרה זה הורשע הנאשם בכל הקשור למעורבותו בסמים המכונים "קלים":

"במקורה הנוכחי לא יכול להיות ספק בכך שבגזר הדין המקורי נתה בית המשפט חסד למערער והעדיף את שיקוליו האישיים וסיכויי השיקום שלו, על פני אינטראס הציבור שמכחיב מלחמה חסרת פשרה בנוגע להסמים, כאשר הביטוי המרכזיו לאוთה מלחמה הינה ענישה מרתיעה. אכן הסם שמדובר בו בתיק הנוכחי הוא קנבוס שמוגדר כ"סם קל". לروع המזל, סמים קלים מהווים לעיתים קרובות את יריית הפתיחה להתמכרות לסמים קשים יותר שלא לדבר על כך שגם בשימוש בהם עצמן טמונה סכנה".

ע"פ 170 מטיס נ' מדינת ישראל, טרם פורסם (07.11.2007), פסקה 7 לפסק הדין.

9. מדיניות הענישה אשר הותווה ע"י בית המשפט העליון בפסק דין רבים בעבירות סמים, לרבות החזקת סמים שאינה לשימוש עצמו, היא חד משמעית וכוללת רכיב של מאסר בפועל, כאשר רק בנסיבות חריגות יש לסתות ממשניות זו.

10. אין בידי לקבל את עדמת שירות המבחן כי יש לגוזר על הנאשם מאסר בפועל במקרים רבות שירות העונש שהוצע על ידי שירות המבחן אינו הולם את העבירות בהן הורשע הנאשם, את היקף הסמים, את האופן בו היו ארוזים - מוכנים להפצה - ואת סכום הכספי הגדל שננתפס ברכב באמצעותו תכנן הנאשם לבצע עסקת סם גדולה אחרת.

בහינתן עקרון ההלימה העומד בסוד הענישה, ברמת הענישה הנוהגת והראوية בתחום עבירות הסמים ומטרת התחשבות בנסיבות המקורה הנוכחי, יש לקבוע הרף התיכון של מתחם העונש ההולם את עניינו הוא מאסר בפועל לתקופה קצרה יחסית. המלצת שירות המבחן סוטה לכולה מתחם העונש ההולם מקרה זה, ולא מצאת עניינו שיקולי שיקום ממשמעותיים שיצדיקו את הדבר. אזכור כי לאחר זמן לא מבוטל ממועד ביצוע העבירות, ולמרות שהנายน שמוד בקשר הדוק עם שירות המבחן, מצוי הוא רק בראשיתו של הליך התבוננות עצמית וטיפול.

11. בבואי לגוזר עונש על הנאשם אביא בחשבון את הودאותו המידית במשפטה ובבית המשפט, את נסיבות חייו כמפורט בתסוקיר, את העובדה שככל זאת החל צoud בנתיב של שיקום, את הפגיעה שהעונש עתיד לפגוע בנายน ובבני משפחתו (בהקשר זה יש להתייחס גם לכך שהנายน הוא הורה לשני פעוטות), מעצרו של הנאשם והתנאים המגבילים בהם היה נתון, יותר טיעוני הסגנון המלמד.

12. לא אגוזר על הנאשם פסילה בפועל, משום שריכיב זה לא בא ذכרו בעת שהוצע הסדר הטיעון, ומשום שלא השתכנעתי כי ניגתו של הנאשם - שאינו מקור לסמים - מסכנת את הציבור.

13. מצאת עליי להכריז על הנאשם "סוחר סמים", כאמור בסעוף 36א(ב) לפקודה.

ראשית אציג כי הכרזה על הנאשם "סוחר סמים" צריכה להיקבע בהכרעת הדין. עם זה, עניינו בקשה

הצדדים כי הסוגיה מתעורר בשלב הטיעונים לעונש (עמ' עמ' 2 שורה 23), ולכן לא ראוי עצמי מוגבל בעניין זה.

לגוף העניין,ברי כי הנאשם אמר היה להפיק רוח מעבירה של עסקת סמים, כדרישת הסעיף. אמן נכוון הדבר כי בכתב האישום המתווך לא נאמר כי הכספי שנטפס הוא רוח מעסיקה קודמת, אלא ההפר הוא הנכוון - עלולה בבירור כי הכספי עניינו עסקת סמים חדשה. אלא שאין בכך כדי להוועיל לנאים משום שאין דרישת בסעיף שה הנאשם יורשע בעבירות הסם ממנה אמר היה להפיק רוח ממון.

זאת ועוד, גם אם לא היה מקום להכריז על הנאשם "סוחר סמים" באופן שההפר את חילותוט רכושו לחובבה, בוודאי שהוא מקום לחייב את הרכב (אך לא את הפלאפון) לפי סעיף 36א(א) לפקודת, לפיו רק מנימוקים מיוחדים שיירשמו ניתן שלא לחייב רכוש ששימש לביצוע העבירות השיך לאדם שהורשע בעבירות סמים. בעניינו כמו הצדקה מלאה לחייב את הרכב, אשר שימש בפועל להובלת סם.

אני קובע אפוא כי הנאשם הוא "סוחר סמים", כמשמעותו מונה זה בפקודת.

14. שקלתי את כלל הנסיבות והטייעונים ליקולה ולחומרה ואני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן שישה חודשים, בגיןו ימי מעצרו מיום 14.2.2013 ועד ליום 20.3.2013.

ב. מאסר על-תנאי בן שמנה חודשים, וה坦אי כי בתקופה בת שלוש שנים מיום שחררו לא עברו הנאשם מסוג פשע; מאסר על-תנאי בן ארבעה חודשים, וה坦אי כי בתקופה בת שלוש שנים מיום שחררו לא עברו הנאשם עבירת סמים מסוג עווין.

ג. אני פוסל את הנאשם מהחזקיק או מלקביל רישוין נהייה למשך 12 חודשים, בתנאי שיüber בתוך תקופה בת שלוש שנים מיום שחררו עבירה לפי סעיף 36(ג) לפקודת התעבורה.

ד. אני מורה על חילותוט הרכב מ.ר. 7784220, בסך 300,21 ₪ ומחייב הפלאפון שנטפס מידו הנאשם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ג' אדר בתשע"ד, 05 מרץ 2014, במעמד הצדדים.